

Sygn. akt IV U 1394/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania K. W.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Placówki Terenowej w T.

z dnia 28 czerwca 2013 roku nr (...)

w sprawie K. W.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Placówki Terenowej w T.

o wypłatę renty

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje K. W. prawo do części uzupełniającej renty od 1 lipca 2013 roku.

Sygn. akt IV U 1394/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 18 lutego 2014 r.

Decyzją z dnia 28.06.2013 r., nr (...), Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 20.12.1990 r.

o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291 ze zm.), zawiesił wypłatę K. W. części uzupełniającej renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w wymiarze 100% od dnia 01.07.2013 r. w kwocie 789,59 zł z uwagi na fakt, że jej mąż jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego o łącznej powierzchni 1,79 ha.

Od decyzji tej odwołała się K. W., domagając się jej zmiany i wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej w pełnej wysokości. W uzasadnieniu odwołująca podniosła, że jej mąż jest właścicielem działki o powierzchni 0,54 ha, a zatem nie gospodarstwa rolnego, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 20.12.1990 r.

o ubezpieczeniu społecznym rolników.

W odpowiedzi na odwołanie Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Placówka Terenowa w T. wniosła o jego oddalenie, podnosząc, że odwołująca nie zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej, ponieważ jej mąż jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego o łącznej powierzchni 1,79 ha.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca K. W. podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników. Od 29.03.2012 r. do 30.09.2012 r. przysługiwała jej renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy. Wyplata części uzupełniającej świadczenia została zawieszona w 50% z powodu prowadzenia działalności rolniczej. Od 01.12.2012 r. odwołująca pobiera rentę rolniczą w pełnej wysokości z uwagi na przeniesienie rzecz swoich dzieci własności nieruchomości stanowiącej dotąd jej własność umową z dnia 30.11.2012r. Wyplata części uzupełniającej tego świadczenia zawieszono w 100% z od dnia 1.07.2013r., po stwierdzeniu przez organ rentowy , że mąż odwołującej T. W. jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 1,79 ha. Postanowieniem z dnia 21.02.1990r. I Ns 161/90 Sąd Rejonowy w Tarnowie stwierdził , że spadek po A. W. (pierwszej żonie T. W.) w tym również w odniesieniu do gospodarstwa rolnego nabyli T. W. w 6/24 części oraz sześcioro ich dzieci każde po 3/24 części . Urząd Gminy w R. w decyzji dotyczącej podatku za 2011r. wskazał powierzchnię 1,79ha (fizyczne) nieruchomości stanowiącej wspólność małżeńską A. i T. W. . Urząd ten w piśmie z dnia 7.12.2012r. poinformował organ rentowy , że M. W. złożył oświadczenie , że jest płatnikiem podatku rolnego i leśnego od nieruchomości po zmarłej A. W..

Nieruchomość której współwłaścicielem jest mąż odwołującej (wraz z sześcioma innymi osobami) jest zabudowana starym domem , w którym mieszkał wraz z poprzednią żoną A.. Nieruchomość ta leży odłogiem i nikt jej nie uprawia. Ani on ani odwołująca nie prowadzą żadnej działalności rolniczej i nie hodują żadnego inwentarza. Mężowi odwołującej nie pozwala zresztą na to stan zdrowia. Ziemia, która należała kiedyś do męża odwołującej i jego pierwszego żony, zmarłej w 1987 r., od lat nie jest uprawiana.

W 1989 r. mąż odwołującej powtórnie się ożenił i wyprowadził do nowego domu, opuszczając prowadzone do śmierci pierwszej żony gospodarstwo. Ziemia ta leży odłogiem od wielu lat, a zabudowania nie są użytkowane. Od wielu lat nikt nie kosi trawy wokół tych zabudowań. W chwili obecnej budynek mieszkalny nie nadaje się do zamieszkania i nikt tam od dawna nie bywa.

dowód:

- decyzje z dnia: 07.05.2012 r. i 10.10.2012 r.- k. 46-47, 77 akt KRUS,
- odpis skrócony aktu małżeństwa (...) k. 9 akt KRUS,
- odpis z księgi wieczystej nr (...) - k. 3-5,
- akt notarialny z dnia 30.11.2012 r., (...) k. 78-81 akt KRUS,
- zeznania świadka T. W.- 00:03:24-00:14:43,
- zeznania świadka Z. S.- k. 32-32v,
- zeznania świadka M. K.- k. 32v,
- decyzja z dnia 7.02.2011r k 15-16

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów i zeznania świadków.

Sąd pozytywie ocenił dowody z dokumentów, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości, zaś ich treść i forma nie były kwestionowane przez strony postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich, jakie należałoby uwzględnić z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków T. W., Z. S. i M. K., którzy wskazali na okoliczności istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia, pozwalające na ustalenie, czy odwołująca i jej mąż prowadzą działalność rolniczą.

Zeznania te zasługiwały na walor pełnej wiarygodności, gdyż były wewnętrznie spójne, logiczne, jak też przekonujące w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji z dnia 28.06.2013 r., w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2013 r. poz. 1403), wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą.

W ust. 3 tego artykułu ustawodawca wskazał, że wypłata ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. W ust. 4 określone zaś zostały sytuacje, które przy ich wystąpieniu pozwalają na uznanie, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. I tak, stosownie do treści art. 28 ust. 4 ustawy, uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego, nie uwzględniając: 1) gruntów wydzierżawionych, na podstawie umowy pisemnej zawartej co najmniej na 10 lat i zgłoszonej do ewidencji gruntów i budynków, osobie niebędącej:

a) małżonkiem emeryta lub rencisty, b) jego zstępnym lub pasierbem, c) osobą pozostającą z emerytem lub rencistą we wspólnym gospodarstwie domowym, d) małżonkiem osoby, o której mowa w lit. b lub c; 2) gruntów trwale wyłączonych z produkcji rolniczej na podstawie odrębnych przepisów, w tym zalesionych gruntów rolnych; 3) gruntów i działów specjalnych należących do małżonka, z którym emeryt lub rencista zawarł związek małżeński po ustaleniu prawa do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia; 4) własności (udziału we współwłasności) nieustalonej odpowiednimi dokumentami urzędowymi, jeżeli grunty będące przedmiotem tej własności (współwłasności) nie znajdują się w posiadaniu rolnika lub jego małżonka.

Jak podkreśla się w judykaturze, w wypadkach, wymienionych w art. 28 ust. 4, emeryci lub renciści, będący właścicielami gospodarstw rolnych nie muszą udowadniać nieprowadzenia działalności rolniczej. Nie oznacza to jednak, że w każdej innej sytuacji właściciel (współwłaściciel) gospodarstwa rolnego jest tylko z powodu własności (posiadania) rolnikiem prowadzącym działalność rolniczą. Sama własność lub posiadanie gospodarstwa rolnego pozostają obecnie poza sferą stosunku ubezpieczenia społecznego rolników i są prawnie obojętne z punktu widzenia wysokości pobieranych świadczeń. Uzyskanie możliwości pobierania pełnego świadczenia może zależeć tylko od zaprzestania działalności rolniczej, zatem właściciele gruntów innych, niż wymienione w art. 28 ust. 4 pkt 1 -7 ustawy mogą dowodzić, że nie są już rolnikami, gdyż nie prowadzą na nich działalności rolniczej. Wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi na nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 ust. 3 ustawy nie ulega zatem zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w związku z art. 4 tej ustawy (por. uchwała SN z dnia 06.05.2004 r., II UZP 5/04). Podobna sytuacja jest w przypadku małżonka rolnika, który będąc współwłaścicielem gospodarstwa rolnego podobnie jak rolnik - rencista nie prowadzi działalności rolniczej. Zatem w sytuacji gdy ani rencista ani jego małżonek nie prowadzą działalności rolniczej, brak jest w świetle regulacji wynikających z art. 28 ustawy podstaw a do zawieszenia części uzupełniającej świadczenia. Domniemanie prowadzenia działalności rolniczej wynikające z faktu, iż małżonek odwołującej jest współwłaścicielem nieruchomości rolnej, zostało obalone w toku postępowania dowodowego.

Z poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych wynika, że odwołująca nie jest obecnie właścicielką jakichkolwiek gruntów. W dniu (...)w drodze umowy sprzedaży, przekazała bowiem należącą do niej ziemię swoim dzieciom. Mąż odwołującej jest natomiast współwłaścicielem nieruchomości rolnej, która leży odłogiem. Z korespondujących ze sobą i stanowczych zeznań świadków wynika, że ani mąż odwołującej, ani odwołująca nie prowadzą żadnej działalności rolniczej i nie hodują inwentarza.

W szczególności, działalności takiej nie prowadzą na będącej przedmiotem współwłasności męża odwołującej i innych osób nieruchomości. Ziemia ta, która kiedyś należała do męża odwołującej i jego pierwszej żony od lat leży odłogiem, a zabudowania nie są użytkowane. Od wielu lat nikt nie kosi trawy wokół tych zabudowań, a budynek mieszkalny nie nadaje się do zamieszkania i nikt tam nie bywa.

Mając na uwadze wszystkie te okoliczności, stwierdzić należało, że zarówno odwołująca jak i mąż odwołującej zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej w rozumieniu art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

To zaś prowadzi do wniosku, że zaskarżona decyzja jest błędna.

Uwzględniając powyższe, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił decyzję z dnia 28 czerwca 2013 r. w ten sposób, że przyznał odwołującej prawo do części uzupełniającej renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy od 1 lipca 2013 r.